

Agustí Ensesa Bonet
Escola de Tastavins del Gironès

El vi

Celeste

Ribera del Duero 2006

És un vi de la Ribera del Duero que destaca pel seu pujat color cibrera madura. Potencial aromàtic alt, intens i atractiu. Notes de fruita madura, espècies, regalèssia, móres i torrats. En boca és carnós, saborós, amb fines sensacions afruitades que recorden les móres molt madures. Tanins molt ben integrats i darrerregust llarg i persistent. Molt apropiat per a plats de carns vermelles, guisats, estofats i caça menor. Bon maridatge amb una pintada amb salsa al vi. Preu aproximat: 15 euros.

El celler elaborador: Pertany al grup Torres i està situat a Fompe-

draza (Valladolid), a 900 metres d'alçada, dins de la Denominació d'Origen Ribera del Duero. Miquel i Mireia Torres (la cinquena generació de la família) varen decidir que l'etiqueta fos una reproducció de la posició de les estrelles sobre el celler una nit de setembre, durant la verema. Dins, fins i tot, detalla la situació GPS: Lat. 41,54° Nord; long. 4,14° Oest. El nom de Celeste fa referència als astres del firmament. Per a més informació: www.torres.es i girovi.cat

Col·leccionisme

Col·leccionista centenari

El doctor cassanenc Josep Ruscalleda compleix 100 anys en actiu

En poques ocasions es pot homenatjar des del món del col·leccionisme persones centenàries. Una d'aquestes escasses oportunitats la tenim ara, durant el present any, quan un veteraniíssim aficionat acaba de fer els cent anys, i manté les ganes de continuar-se distraient amb les seves col·leccions, amb la mateixa il·lússió que qualsevol persona més jove.

Parlem de Josep Ruscalleda i Sabater, metge rural, un doctor de capçalera que ha vigilat la salut dels seus convilatans de Cassà de la Selva fins als 70 anys, l'edat de la seva jubilació. El doctor Ruscalleda, persona molt popular i estimada tant per la seva professió com per la dedicació a la societat civil local a través de nombroses entitats, havent-ne presidit algunes, està rebent darrerament tot un seguit de reconeixements, com el del Diumenge de Rams, juntament a una altra institució centenària, La Principal de Cassà; i el del propassat dia 24 d'abril, en el decurs de la festa literària anual que organitza la Colla Excursionista Cassanenca, com a impulsor que va ser de la mateixa mig segle en- rere, des de la presidència de la Unió Deportiva Cassà.

La seva vinculació a la Societat Filatèlica Gironina ve de lluny; el doctor Ruscalleda participa regularment en les exposicions que organitza l'entitat, i amb la seva esposa és igualment un assidu als viatges que es programen anualment per anar a visitar les Exfilmes, les competicions estatals. Des d'aquest mateix col·lectiu, amb seu a Girona, hi ha la intenció de preparar una mostra filatèlica a Cassà, d'aquí a unes setmanes, en la qual participaria el mateix filatellista centenari.

Aficionat des de molt jove, Josep Ruscalleda ve creant diverses branques del col·leccionisme popular com ara l'esmentada filatèlia –temàtiques de flors, Nadal, Vaticà, Suïssa, Japó, Espanya, Alemanya...–, loterofília, vitolfília, cartofília, bosses de sucre, caps de llumins, targetes telefòniques, goigs, plaques de cava, punts de llibre, calendaris de butxaca, documents relacionats amb la seva professió, gravats, articles periodístics, i un llarg etcètera, sense descuidar les fotografies i reportatges de vídeo que ell ma-

teix ha realitzat durant bona part de la seva vida. Com es pot endevinar, doncs, ha estat, i encara ho és, una persona curiosa per un munt de temes diferents; un col·leccionista de cap a peus que en aquest esbarjo cultural hi ha trobat una de les seves distraccions preferides, a més de la pràctica esportiva fins fa poc –va ser un dels tenistes, nedadors i excursionistes veterans més destacats a la vila–, i, com no, la seva família, formada per la seva esposa, Conxita Nadal, nou fills i un bon grapat de néts.

Quan es parla amb ell ningú no diria que té 100 anys acabats de fer; camina amb desimboltura, no falta mai a la tertúlia diària amb els seus amics, a la plaça de la Coma; encara té moltes coses al cap per anar fent, si més no en aquest terreny del col·leccionisme, i ja es posarà a preparar alguna col·lecció –ell voldrà que sigui de tema medecina o Creu Roja– per a l'exposició de Cassà, on no se'n munta des de fa uns cinquanta anys, essent ell mateix organitzador com a president del futbol. Per molts anys!

Gironins del segle XIX

Narcís Macià Domènech

Cada dia, encara que només fos durant deu minuts, assegut al seu despatx, es dedicava a fer memòria. Havien passat els anys, i ell ja no era aquell jove amb ganes de menjar-se el món que havia creuat l'Atlàntic. Tot i que continuava tenint delit, el cos ja no el seguia com abans. Però és que havia vist tantes coses! Bé valia la pena l'esforç d'explicar-les. Sobretot pensant en aquells que vindrien darrere d'ell, perquè si no deixava escrit els seus records, qui es recordaria d'aquells temps que anar a Cuba era el somni de molts?

Narcís Macià Domènech va néixer a Lloret de Mar i, com tants altres fills d'aquesta vila marinera, la seva vida sempre va estar lligada a la navegació. Bona prova d'això és que de molt jove, el 1875, es va traslladar a Cuba després de dedicar-se un temps al pilotatge de vaixells. El seu objectiu era aconseguir guanyar-se prou bé la vida com per poder-se retirar a la seva terra natal.

A l'illa antillana, Macià Domènech va provar de tirar endavant diversos negocis. Així, va ser gerent de l'empresa Barraqué, Macià & Co., dedicada a la importació i comercialització de queviures, que li va obrir les portes a altres ocupacions de més envergadura: va presidir l'empresa Nueva Fábrica de Hielo, S.A. i, després, es va fer càrrec de la direcció del Banc Mercantil Americà, una institució financera fundada exclusivament amb capital procedent dels Estats Units.

Amb el pas dels anys va anar adquirint coneixements en el món dels negocis i de les finances i això va fer que fos requerit per ocupar càrrecs destacats en diverses institucions. Per exemple, va ser el president de la Lotja del Comerç i vicepresident de la Cambra de Comerç de Cuba i del Casino. Així mateix, en diferents moments de la seva vida va ser president honorífic de la Societat de Beneficència de Naturals de Catalunya, de l'Orfeó Català del Centre Català de l'Havana, de la Colònia Espanyola de Guanajay i del Comitè de Societats Espanyoles, un organisme que aplegava totes les associacions d'emigrats.

Als darrers anys de la seva vida, Narcís Macià Domènech va retornar a Lloret de Mar, on va morir. Els seus descendents van continuar vinculats al món dels negocis i del mar. Conscients de la importància de preservar la memòria de la nissaga, van cedir la documentació familiar a l'Arxiu Municipal.

Xavier Carmaniu Mainadé
Historiador i periodista

Xavier Romero